ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 19 Μαΐου 1928 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 84

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 3552. Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν». 1

Διατάγματα

Περὶ προσθήκης σημειώσεως εἰς τὴν κλάσιν 209 β' τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου ἀφορώσης τὴν κατάταξιν τεμαχίων ἐξ ὑφάσματος κανναβίνου ἢ ἐξ ἰούτης διὰ τὴν συσκευασίαν δεμάτων καπνοῦ. 2

Περὶ χορηγίας ἄλατος βιομηχ. χρήσεως εἰς τοὺς Ι. Στάμου καὶ Σία βυρσοδέψας 8.000 χιλιογράμμων. 3

Περὶ χορηγίας ἅλατος βιομηχ. χρήσεως εἰς τὴν Α. Ε. Β. Ε. «Πάλλας 'Αθηνᾶ» 10.000 χιλιογρ. 4

Περὶ χορηγίας ἅλατος βιομ. χρήσεως εἰς 'Αβραὰμ Σαμουὴλ Λεὼν 30.000 χιλιογράμμων. 5

Περὶ χορηγίας ἅλατος βιομ. χρήσεως εἰς 'Ανώνυμον Παγοποιητικὴν 'Εταιρείαν Πατησίων 25.000 χιλιογράμμων. 6

Περὶ αὐξήσεως ἐπιβληθείσης φορολογίας ἐπὶ τοῦ ἐκ Κερκύρας ἐξαγομένου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Προνοίας 'Ελαιοπαραγωγῆς Κερκύρας. 7

Περὶ καταργήσεως ἐπιβληθείσης φορολογίας ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν νήσου Κερκύρας ὑπὲρ τοῦ Ταμείου 'Ελαίας..... 8

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ. «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν».

Νόμος 3552

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

'Εγκύπτας ὑφ' ὅψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

'Αρθρον 1.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Ν. διάταγμα «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν» συμπληρούμενον ὡς κατωτέρω.

'Αρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 10 προστίθεται μετὰ τὴν 2αν παράγραφον ὡς τρίτη τοιαύτη ἡ κάτωθι, τῆς ἤδη 3ης παραγράφου λαμβανούσης ἀριθμὸν 4.

«'Εὰν ὅμως τὸ ὑπὸ τῆς 'Ανωτάτης τοῦ Στρατοῦ 'Υγειονομικῆς 'Επιτροπῆς κρινόμενον νόσημα προέρχηται ἐκ φυματιόσεως οἱασδήποτε φύσεως καὶ δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ὁ νόμος περὶ εἰδικῆς ἀποστρατείας, εἶναι δὲ κατὰ τὴν γνώμην τῆς ἰατῶν, χορηγεῖ αὐτὴ τῷ πάσχοντι ἐτησίαν ἄδειαν μετὰ πλήρων ἀποδοχῶν, ὑποχρεουμένου τούτου μετὰ τὴν λῆξίν της νὰ παρουσιασθῇ ἐντὸς 20ημέρου ἄνευ ἑτέρας διαταγῆς εἰς τὴν 'Ανωτάτην τοῦ Στρατοῦ 'Υγειονομικὴν 'Επιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν.

'Η 'Επιτροπὴ αὕτη, ἐφ' ὅσον κρίνει ὅτι τὸ νόσημα ἐξακολουθεῖ νὰ κωλύῃ τὸν πάσχοντα ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του, γνωματεύει τελικῶς περὶ τοῦ ἀνιάτου τοῦ νοσήματος καὶ ὁ πάσχων ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν κατὰ τὸ ἄρθρον 24.

'Αρθρον 3.

Εἰς τὴν 2αν παράγρ. τοῦ ἄρθρου 22 προστίθενται ἐν συνεχείᾳ τὰ ἑξῆς:

«Ὑποβληθεῖσα αἴτησις ἀποστρατείας ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀνακαλεῖται.»

'Αρθρον 4.

Εἰς τὸ ἄρθρον 24 προστίθενται 2α καὶ 3η παράγραφοι ἔχουσαι οὕτω:

'Εὰν ἡ σωματικὴ ἀνικανότης προέρχηται ἐκ τραύματος μὴ ὑπαγομένου εἰς τὸν νόμον περὶ τιμητικῆς διαθεσιμότητος καὶ τιμητικῆς ἀποστρατείας ἡ 'Ανωτάτη τοῦ Στρατοῦ 'Υγειονομικὴ 'Επιτροπὴ γνωματεύει ἂν αὐτὸ δὲν κωλύῃ τὸν πάσχοντα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας γραφείου.

'Εν τῇ περιπτώσει ταύτῃ παραπέμπεται ὁ ἀξιωματικὸς ἐνώπιον τοῦ 'Ανωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, ὅπερ ἀποφαίνεται περὶ τῆς παραμονῆς ἢ μὴ τούτου πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὡς ἄνω ὑπηρεσίας γραφείου.

'Η ἀνωτέρω διάταξις (2 παρ. ἀγ.) ἰσχύει ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1926, αἰτουμένης γνωματεύσεως τῆς 'Ανωτάτης Στρατιωτικῆς 'Υγειονομικῆς 'Επιτροπῆς διὰ τοὺς τυχὸν ὑπαγομένους εἰς ταύτην.

'Αρθρον 5.

Εἰς τὸ ἄρθρον 65 προστίθεται ὡς ἑξῆς 3η παράγραφος:

«Δικαιώματα στηριζόμενα εἰς λόγους ἀνωρώσεως τῆς περὶ παραπομπῆς εἰς 'Ανακριτικὸν Συμβούλιον διαταγῆς, ἢ εἰς τὴν μὴ τήρησιν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου ΡΟΗ' καὶ τῶν ἐκτελεστικῶν αὐτοῦ διαταγμάτων στηριζομένης διαδικασίας καταργοῦνται καὶ λογίζονται ὡς μηδέποτε ὑπάρξαντα, οὐδὲν δὲ παρέχουσι δικαίωμα ἀνωρώσεως τῶν δυνάμει τοῦ νόμου ἐκείνου ἐκδοθέντων διαταγμάτων μεταθέσεως τῶν παραπεμφθέντων ἀξιωματικῶν εἰς τινα τῶν ὑπ' αὐτοῦ προβλεπομένων καταστάσεων».

'Η ἀνωτέρω διάταξις τοῦ ἄρθρου 5ου προϋπῆρχεν εἰς τὸ Δικαστορικὸν Διάταγμα τῆς 5ης Φεβρουαρίου 1926 ὅπερ ἐτροποποίησεν τὸ ἄνω Ν. Διάταγμα τῆς 12-11-1927.

'Εν 'Αθήναις τῇ 20 Φεβρουαρίου 1928.

'Ο 'Υπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν
Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ καταστάσεως 'Αξιωματικῶν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 7 Αὐγούστου ἐ.ἔ. ψήφισμα τῆς Βουλῆς «περὶ τρόπου κυρώσεως, τροποποιήσεως ἢ ἀνωρώσεως Ν.Δ. καὶ συμβάσεων τῆς δικτατορικῆς περιόδου» μεθ' ὁμο-

φωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς (συνεδρίασις ΚΘ' τῆς 24 Ὀκτωβρίου 1927, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Α'. ΚΤΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΘΜΟΥ

Ι. Περὶ βαθμοῦ καὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν ἐν γενει

Ἄρθρον 1.

1) Ὁ βαθμὸς τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀπονέμεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. Δὲν στερεῖται δ' αὐτοῦ ὁ ἀξιωματικὸς εἰμὴ ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτιῶν:

α') Στερήσεως τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων, καταγνωσθείσης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

β') Καταδίκης εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν ἢ ἐπανορθωτικὴν τοιαύτην δι' ἀδικήματα τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ κοινοῦ Ποινικοῦ Νόμου συμφώνως καὶ πρὸς τὰ ἄρθρα 179,180 καὶ 190 τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας.

γ) Ἐκπτώσεως καταγνωσθείσης διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

δ') Ἀποτάξεως ἀποφασισθείσης ὑπὸ ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

2) Ἡ στέρησις τοῦ βαθμοῦ εἶναι πάντοτε ὁριστική.

Ὁσάκις δὲ ὁ ποινικὸς νόμος ἢ ἄλλοι νόμοι ὁρίζουσιν ὡς συνέπειαν τῆς καταδίκης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων τὴν πρόσκαιρον ἔκπτωσιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἢ τοῦ βαθμοῦ αὕτη δὲν καταγινώσκεται οὔτε ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατεύματος, ἀλλὰ παραπέμπονται οὗτοι εἰς Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου μὲ ἐρώτημα ἀποταξεως ἢ ἀργίας δι ἀπολύσεως.

3) Ὁ οὕτω στερηθεὶς τοῦ βαθμοῦ του οὐδέποτε ἀνακτᾷ αὐτόν, οὐδ' ἐν περιπτώσει ἀπονομῆς χάριτος.

Ἄρθρον 2.

Κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ εἶναι:

1) Ἡ ἐνέργεια.
2) Ἡ διαθεσιμότης.
3) Ἡ ἀργία διὰ προσκαίρου παύσεως.
4) Ἡ ἀργία δι' ἀπολύσεως.
5) Ἡ ἀποστρατεία.

Ἐπὶ πλέον δὲ αἱ διὰ τοὺς τραυματισθέντας ἢ νοσοῦντας προβλεπόμεναι ὑπὸ εἰδικῶν νόμων εἰδικαὶ καταστάσεις, ὡς καὶ ἡ διὰ τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς Χωροφυλακῆς προβλεπομένη ὑπὸ εἰδικοῦ νόμου κατάστασις ὑποδικίας.

Ἄρθρον 3.

1) Περὶ πάσης μεταθέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς νέαν κατάστασιν ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Τὸ περὶ τούτου διάταγμα κοινοποιεῖται εἰς τὸν ἀξιωματικὸν διὰ τῆς ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ Σώματος, Καταστήματος ἢ Ὑπηρεσίας, εἰς ἣν ἀνήκει ἢ ὁπωσδήποτε ὑπάγεται, ἢ, κατὰ τὰς περιστάσεις, ἀπ' εὐθείας πρὸς αὐτὸν ἐπὶ ἀποδείξει.

Ἡ ἀποδειξις ἢ ἀντίγραφον τῆς ἡμερησίας διαταγῆς ὑποβάλλεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἐν τῇ κυτῇ ἢ ἰδιαιτέρᾳ ἀποδείξει καταχωρίζεται ἡ δήλωσις τοῦ ἀξιωματικοῦ περὶ τοῦ τόπου, ὃν ἐξέλεξε πρὸς διαμονήν, καθ' ἃς περιπτώσεις ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦτο συμφώνως πρὸς τὰς ἑπομένας διατάξεις.

2) Ἐὰν ὁ ἀξιωματικὸς ἐτέθη εἰς διαθεσιμότητα δι' ὡρισμένον χρόνον (ἄρθρ. 10 καὶ 11) εἴτε εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἀπολύσεως, ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ λήξει τῆς ἐν τῷ διατάγματι καθωρισμένης διαρκείας εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως, ὑποχρεούμενος, ἂν ἐπανέρχηται εἰς τὴν ἐνέργειαν, νὰ παρουσιασθῇ ἀμέσως εἰς τὴν ἁρμοδίαν στρατιωτικὴν ἀρχήν.

ΙΙ. Ἐνέργεια καὶ διαθεσιμότης.

Ἄρθρον 4.

Ἐνέργεια εἶναι ἡ κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ διωρισμένου εἰς τινα θεσιν τῶν σωμάτων ἢ ὑπηρεσιῶν τοῦ στρατοῦ ἢ χρησιμοποιουμένου εἰς τινα εἰδικὴν ὑπηρεσίαν ἢ ἀποστολήν.

Ἄρθρον 5.

Ἡ διαθεσιμότης εἶναι κατάστασις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τῶν εὑρισκομένων προσωρινῶς ἄνευ θέσεως ἢ ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 6.

1) Εἰς διαθεσιμότητα τίθενται:

α') Οἱ ἀνώτατοι ἀξιωματικοὶ καὶ συνταγματάρχαι εἴτε αὐτεπαγγέλτως ἕνεκεν ἐλλείψεως θέσεως εἴτε τῇ αἰτήσει των, ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἐπιτρέπουσι καὶ οἱ λόγοι τῆς αἰτήσεως κριθῶσι βάσιμοι. Ἐξαιρετικῶς δύνανται καὶ οἱ λοιποὶ ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νὰ τίθενται εἰς διαθεσιμότητα κατὰ τοὺς αὐτοὺς ὅρους.

β') Ἀξιωματικοὶ οἱουδήποτε βαθμοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9 τοῦ παρόντος.

2) Οἱ κατὰ τὸ ἐδάφ. α τῆς παραγρ. 1 ἀξιωματικοὶ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ παραμείνωσιν εἰς τὴν κατάστασιν τῆς διαθεσιμότητος πλέον τοῦ ἔτους, ἂν αὐτεπαγγέλτως ἐτέθησαν εἰς αὐτήν, ἢ πλέον τῶν ἓξ μηνῶν, ἂν ἐτέθησαν τῇ αἰτήσει των.

Ἐὰν συνεπληρώθη τὸ ἔτος ἢ τὸ ἑξάμηνον καὶ δὲν ἐκοινοποιήθη εἰς τὸν ἀξιωματικὸν διάταγμα ἀνακλήσεως ἐκ τῆς διαθεσιμότητος, θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως ἀνακληθεὶς καὶ ὀφείλει ἀμέσως νὰ παρουσιασθῇ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 7.

Κηρυχθείσης ἐπιστρατεύσεως οἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἐδ. α' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐν διαθεσιμότητι ἀξιωματικοὶ θεωροῦνται ὡς αὐτοδικαίως ἀνακληθέντες εἰς τὴν ἐνέργειαν καὶ ὀφείλουσι πάραυτα νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰς οἰκείας μονάδας συμφώνως ταῖς περὶ ἐπιστρατεύσεως ὁδηγίαις ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων εἰς τὸ σῶμα στρατοῦ ἢ ἀνεξάρτητον μεγάλην μονάδα, εἰς ἣν ὑπήγοντο, καθ' ὃν χρόνον ἐτέθησαν εἰς διαθεσιμότητα, ἢ, ἐν ἐλλείψει καὶ τοιαύτης, εἰς τὴν μεγάλην μονάδα, εἰς ἧς τὴν περιοχὴν ὑπηρέτουν.

Ἄρθρον 8.

1) Οἱ ἐξ αἰχμαλωσίας ἐπανερχόμενοι ἀξιωματικοὶ οἱουδήποτε βαθμοῦ τίθενται εἰς διαθεσιμότητα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Στρατιωτικὴν ἀρχὴν παρουσιάσεώς των καὶ παραμένουσιν ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἕως οὗ καθορισθῇ ἡ εὐθύνη αὐτῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ γνωμοδοτήσεως ἀνακριτικοῦ συμβουλίου, εἰς ὃ ἐν πάσῃ περιπτώσει παραπέμπονται οὗτοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

2) Οἱ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἀθωούμενοι ἀνακαλοῦνται εἰς τὴν ἐνέργειαν, ὁ δὲ χρόνος, καθ' ὃν παρέμειναν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ διαθεσιμότητι, θεωρεῖται ὡς χρόνος ὑπηρεσίας δι' ἅπαντα τὰ δικαιώματα τοῦ βαθμοῦ, ὃν φέρουσιν.

Ἄρθρον 9.

Πᾶς ἀξιωματικός, ὅστις, πάσχων ἐκ χρονίου νοσήματος ἐπιδεκτικοῦ θεραπείας ἐκωλύθη ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀπὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῶν καθηκόντων του ἐπὶ ἓξ ὅλους μῆνας, εἴτε κατὰ συνέχειαν εἴτε κατ' ἐπανειλημμένα ἐντὸς διετίας μικρότερα χρονικὰ διαστήματα, εἰς ἃ περιλαμβάνεται καὶ ἡ διάρκεια πάσης ἀδείας ἀπουσίας χορηγηθείσης τῷ πάσχοντι χάριν θεραπείας ἢ ἀναρρώσεως καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ κωλύηται, τίθεται εἰς διαθεσιμότητα συμφώνως τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ.

Ἄρθρον 10.

1) Ἅμα ἐκπνεύσῃ τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρω ἄρθρῳ ὁριζόμενον χρονικὸν διάστημα, ἡ προϊσταμένη ἀρχὴ τοῦ πάσχοντος ἀξιωματικοῦ ὑποβάλλει ἱεραρχικῶς εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀναφοράν, ἐν ᾗ ἐκτίθησι τὴν ἐποχήν, ἀφ' ἧς ἤρξατο διαρκῶς πάσχων ὁ ἀξιωματικός, ἢ εἰς διαφόρους ἐποχάς, καθ' ἃς κατ' ἐπανάληψιν διέκοψε λόγῳ ἀσθενείας τὴν ὑπηρεσίαν του καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον ἑκάστοτε καὶ ὅτι ἐξακολουθεῖ πάσχων, συνυποβάλλουσα καὶ ἰατρικὴν ἔνδειξιν τοῦ ἁρμοδίου ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ δηλοῦσαν τὴν φύσιν τοῦ νοσήματος καὶ τὸ ἰάσιμον ἢ μὴ τούτου, ἐν τῇ πρώτῃ δὲ περιπτώσει καθορίζοντος τὴν μέλλουσαν πιθανὴν διάρκειαν τοῦ νοσήματος.

2) Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν λαβὼν τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ διαλαμβανόμενα ἔγγραφα προκαλεῖ τὸ διάταγμα τῆς μεταθέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς διαθεσιμότητα ἐπὶ ἓξ τὸ πολὺ μῆνας λόγῳ νοσήματος, ἂν τοῦτο χαρακτηρίζηται ἰάσιμον, ἄλλως παραπέμπει τοῦτον εἰς τὴν Ἀνωτάτην τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπήν, ἵνα αὕτη ἐξετάζουσα τὸν πάσχοντα ἀποφανθῇ περὶ τοῦ ἰατοῦ ἢ μὴ τοῦ νοσήματος.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν προκαλεῖ τὴν μετάθεσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς διαθεσιμότητα δι' ἓξ τὸ πολὺ μῆνας, ἂν τὸ νόσημα ἐκρίθη ἰάσιμον, ἢ τὴν ἀποστρατείαν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 24, ἂν τοῦτο ἐκρίθη ἀνίατον.

3) Ἂν ὁ ἀξιωματικὸς ἐτέθη εἰς διαθεσιμότητα ἐπὶ διάστημα ἔλασσον τῶν ἓξ μηνῶν, ὁ Ὑπουργὸς δύναται ἐπὶ τῇ βάσει οἱωνδήποτε στοιχείων νὰ παρατείνῃ τὴν παραμονὴν αὐτοῦ ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ μέχρι συμπληρώσεως τῶν ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρον 11.

1) Ἐὰν ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον διαθεσιμότης διήρκεσεν ἐντὸς ἔτους ἐπὶ συνολικὸν χρονικὸν διάστημα ἓξ μηνῶν εἴτε συναπτῶν εἴτε διακεκομμένων, ὁ Ὑπουργὸς παραπέμπει τὸν ἀξιωματικὸν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ὑγειονομικὴν Ἐπιτροπήν.

2) Ἐὰν ἡ Ἀνωτάτη Ὑγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποφανθῇ ὅτι παρῆλθεν ἐντελῶς τὸ νόσημα καὶ κατέστη ὁ ἀξιωματικὸς ἱκανὸς διὰ τὴν ἐνεργὸν τοῦ Στρατοῦ Ὑπηρεσίαν, ἀνατίθεται εἰς αὐτὸν ὑπηρεσία.

3) Ἐὰν ἡ Α.Υ.Ε. ἀποφανθῇ ὅτι τὸ νόσημα δὲν ἰάθη καὶ οὔτε εἶνε δυνατὸν κατὰ τὰς προβλέψεις της νὰ ἰαθῇ ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀποστρατείαν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 24.

4) Ἐὰν ἡ Α.Υ.Ε. ἀποφανθῇ ὅτι τὸ νόσημα δὲν ἰάθη, ἀλλ εἶναι δυνατὸν ἐντὸς ἓξ μηνῶν νὰ ἰαθῇ, τότε ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς διαθεσιμότητα ἐπὶ ἓξ μῆνας, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὁποίων, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Α.Υ.Ε. εἰς ἣν ὀφείλει ἄνευ διαταγῆς καὶ ἐντὸς εἰκοσαήμέρου νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς ἐξέτασιν, δὲν κατέστη ἱκανὸς ν' ἀνακλάβῃ ὑπηρεσίαν τίθεται εἰς ἀποστρατείαν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 24.

5) Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ἐὰν ὁ ἀξιωματικὸς διετέλεσεν ἕνεκα τοῦ αὐτοῦ νοσήματος ἢ διαφόρων νοσημάτων εἰς διαθεσιμότητα ἐπὶ συνολικὸν χρονικὸν διάστημα συνεχῶς ἢ διακεκομμένως μεῖζον τῶν 12 μηνῶν ἐντὸς τῆς αὐτῆς τριετίας, τίθεται εἰς ἀποστρατείαν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 24.

6) Ἐὰν ὁ ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης τοῦ Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὸ προηγούμενον καὶ παρὸν ἄρθρον παραπεμφθεὶς ἀξιωματικὸς δὲν παρουσιασθῇ εἰς αὐτὴν ἐντὸς εἰκοσαημέρου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τῆς σχετικῆς διαταγῆς, ἢ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἑξαμήνου διαθεσιμότητος, τίθεται αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀποστρατείαν ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως, ἐκτὸς ἂν ἀποδεδειγμένως κατέστη ἀνέφικτος ἡ ἐνώπιον αὐτῆς παρουσίασις λόγῳ παλήσεως ἢ διαμονῆς εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ ἀνωτέρας βίας, ὅτε ἀποφαίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσκομισθέντων αὐτῇ στοιχείων, ὧν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν, ἂν εὕρῃ ταῦτα ἀνεπαρκῆ.

III. Ἀργία διὰ προσκαίρου παύσεως.

Ἄρθρον 12.

1) Ἡ ἀργία διὰ προσκαίρου παύσεως εἶναι ποινή.

Ὁ τιθέμενος εἰς τὴν κατάστασιν ταύτης ἀξιωματικὸς ἀνήκει εἰς τινα ὀργανικὴν θέσιν, μὴ διαγραφόμενος ἐκ τοῦ λόγου τούτου τῆς δυνάμεως τοῦ Σώματός του καὶ μὴ ἀπομακρυνόμενος ἐκ τῆς ἕδρας αὐτοῦ ἄνευ ἀδείας, ἀλλ' οὐδεμίαν ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἐκοινοποιήθη αὐτῷ τὸ περὶ τούτου Διάταγμα, καὶ ἀπολαμβάνει τὰς ἀποδοχάς του τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένας.

2) Ὁ ἀξιωματικὸς δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ καταστάσει τῆς ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως ἔλαττον τῶν δύο μηνῶν οὐδὲ πλέον τῶν ἓξ. Ἡ διάρκεια ὁρίζεται ἐν τῷ διατάγματι καί, ἅπαξ ὁρισθεῖσα, δὲν δύναται κατ' οὐδένα τρόπον οὔτε ν' ἀρθῇ οὔτε νὰ μετριασθῇ.

Ἄρθρον 13.

Ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσιμότητι ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀργίαν διὰ προσκαίρου παύσεως διὰ παράβασιν ὑπηρεσιακῆς ἐχεμυθείας (ἀσχέτως πρὸς τὸ ἀξόποινον τῆς πράξεως) διὰ συνήθη ραθυμίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του, ὡς καὶ διὰ πᾶν πταῖσμα, δι' ὃ ἤθελον κριθῆ ἀνεπαρκεῖς ἢ οὐχὶ τελεσφόροι αἱ κατώτεραι πειθαρχικαὶ ποιναί.

Ἄρθρον 14.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀποφασίζει τὴν μετάθεσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἐρειδομένῃ ἐπὶ τῶν δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ παρόντος ἢ ἐπὶ ἄλλων δεδομένων τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἀντιλήψεως.

Ἄρθρον 15.

Ὁ χρόνος, καθ' ὃν ὁ ἀξιωματικὸς διατελεῖ ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ, λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας διά τε τὴν σύνταξιν καὶ τὸν προβιβασμόν.

IV. Ἀργία δι' ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 16.

1) Ἡ ἀργία δι' ἀπολύσεως εἶναι ποινή. Ὁ τιθέμενος εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἀξιωματικὸς διαγράφεται τῆς δυνάμεως τοῦ Σώματός του, μὴ ἀνήκων εἰς τινα ὀργανικὴν θέσιν τῶν σωμάτων ἢ ὑπηρεσιῶν καὶ οὐδεμίαν ἐκτελῶν ὑπηρεσιαν ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς κοινοποιήσεως αὐτῷ τοῦ περὶ τούτου Διατάγματος, καὶ ἀπολαμβάνει τὰς ἀποδοχάς του τὰς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένας.

2) Ὁ ἀξιωματικὸς δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως ἔλαττον τῶν ἓξ μηνῶν οὐδὲ πλέον τῶν δέκα ὀκτὼ τοιούτων.

Ἄρθρον 17.

1) Ὁ ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσιμότητι ἢ ἀργίᾳ διὰ προσκαίρου παύσεως ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτίων:

α') Δι' ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀξιωματικοῦ διαγωγήν, ὡς καὶ διὰ πᾶσαν πρᾶξιν ἀντιβαίνουσαν εἰς τὸ καθῆκον καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ.

β') Διὰ πᾶσαν εἴτε ἐκ προθέσεως εἴτε ἐξ ἀμελείας παράβασιν τοῦ τῆς ὑπηρεσίας καθήκοντος ὑπερβαίνουσαν τοὺς ὅρους τῶν μικροτέρων πειθαρχικῶν ποινῶν.

γ') Διὰ βαρεῖαν παράβασιν ὑπηρεσιακῆς ἐχεμυθείας (ἀσχέτως πρὸς τὸ ἀξιόποινον τῆς πράξεως).

2) Ἀξιωματικός, διατελῶν εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἀπὸ τῆς θέσεως καὶ ἐξακολουθῶν νὰ ὑποπίπτῃ εἰς παραβάσεις, αἵτινες ἐπροκάλεσαν τὴν εἰς αὐτὴν μετάθεσιν του ἢ ὑποπίπτων εἰς ἄλλας ἐπισυρούσας τὴν εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως μετάθεσιν δύναται νὰ μετατεθῇ ἐκ νέου εἰς ἀργίαν δι' ἀπολύσεως, τοῦ χρόνου ταύτης λογιζομένου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης.

Ἄρθρον 18.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀποφασίζει τὴν μετάθεσιν τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὁ ἀξιωματικὸς παραπέμπεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς ἐν τοῖς ἑπομένοις ἄρθροις ὁρίζεται.

Ἄρθρον 19.

1) Ὁ χρόνος ὁ διανυόμενος ἐν ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως δὲν λογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ὑπηρεσίας οὔτε ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως οὔτε πρὸς τὸ τοῦ προβιβασμοῦ, ἀπόλλυσι δέ, ἔναντι τῶν ὁμοιοβάθμων του, ὁ τιθέμενος εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην ἀρχαιότητα ἴσην πρὸς τὴν ἐν τῷ Διατάγματι καθοριζομένην διάρκειαν τῆς καταστάσεως ταύτης, τοῦ προβιβασμοῦ του εἰς τὸν βαθμόν, ὃν φέρει, λογιζομένου ὡς γενομένου κατ' ἰσόχρονον διάστημα βραδύτερον.

2) Εἰς τοὺς ἐν ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως ἀπαγορεύεται νὰ φέρωσι τὴν στολήν των.

V. Ἀποστρατεία

Ἄρθρον 20.

1) Ἡ ἀποστρατεία εἶναι ἡ τελευταία κατάστασις τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

2) Οἱ ἀποστρατευόμενοι διαγράφονται τῆς δυνάμεως τοῦ σώματός των, καταστήματος ἢ ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῖς τοῦ σχετικοῦ διατάγματος.

3) Οὗτοι ἐγγράφονται διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος εἰς τὸ στέλεχος τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ἐφεδρείας, πλὴν τῶν ἀποστρατευομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 24, ἐφ' ὅσον ἡ σωματικὴ αὐτῶν ἀνικανότης δὲν ἐπιτρέπει τὴν χρησιμοποίησίν των ἐν ἐπιστρατεύσει οὐδὲ εἰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ. Διέπονται δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρόσκλησιν καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ὑπὸ τῶν ὁριζομένων ἐν τῷ νόμῳ «περὶ στελέχους ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ».

Ἄρθρον 21.

Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀποστρατείαν διὰ διατάγματος ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτίων:

α') Τῇ αἰτήσει του.

β') Ἕνεκεν ὁρίου ἡλικίας.

γ') Ἕνεκεν ἀποδεδειγμένης σωματικῆς, διοικητικῆς ἐπαγγελματικῆς ἀνικανότητος.

δ') Συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ νόμου «περὶ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου».

Ἄρθρον 22.

1) Ἀξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ τίθεται τῇ αἰτήσει του εἰς ἀποστρατείαν ἐφ' ὅσον ἐχεισυμπεπληρωμένον τὸν πρὸς ἀπόκτησιν συντάξεως ἀπαιτούμενον χρόνον.

2) Ἡ ἀποδοχὴ τῆς αἰτήσεως ταύτης εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἐν καιρῷ εἰρήνης, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐν καιρῷ πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως. Ἡ ὑποβληθεῖσα αἴτησις ἀποστρατεύσεως ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἀνακαλεῖται.

3) Διὰ τοὺς ἀξιωματικούς, τοὺς δαπάνῃ τοῦ Κράτους ἐκπαιδευθέντας ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ ἢ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον λαβόντας ἄδειαν ἐκπαιδεύσεως καὶ ἕνεκα τούτου ἀναλαβόντας ἢ ὑπέχοντας κατὰ τοὺς εἰδικοὺς περὶ τούτου νόμους ὑποχρέωσιν ὑπηρεσίας ἐφ' ὡρισμένον χρόνον, αἴτησις ἀποστρατείας δὲν δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ χρόνου τούτου.

Ἄρθρον 23

Ἀξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ τίθεται εἰς ἀποστρατείαν ἕνεκεν ὁρίου ἡλικίας συμφώνως πρὸς τὸν νόμον «περὶ ὁρίου ἡλικίας». Τὰ τῆς ἐγγραφῆς δὲ αὐτοῦ εἰς τὸ στέλεχος τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ὁρίζονται ὑπὸ τοῦ νόμου «περὶ στελέχους ἐφέδρων ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ».

Ἄρθρον 24.

Ἀξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ τίθεται αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀποστρατείαν ἕνεκεν ἀποδεδειγμένης σωματικῆς ἀνικανότητος ἀνεξαρτήτως χρόνου ὑπηρεσίας, τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ὑφ' οὗς ὅρους τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 τοῦ παρόντος ὁρίζουσι (πλὴν τῶν παθόντων ὑπὸ συνθήκας προβλεπομένας ὑπὸ εἰδικῶν νόμων).

Ἄρθρον 25.

Ἀξιωματικός, μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου συμπεριλαμβανομένου, τίθεται εἰς ἀποστρατείαν αὐτεπαγγέλτως ἕνεκεν ἀποδεδειγμένης διοικητικῆς ἢ ἐπαγγελματικῆς ἀνικανότητος ἀνεξαρτήτου χρόνου ὑπηρεσίας, κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, εἰς ὃ παραπέμπεται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 32.

Περὶ τῆς αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας τῶν συνταγματαρχῶν, ὑποστρατήγων καὶ ἀντιστρατήγων γνωματεύει τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον, συμφώνως τοῖς σχετικοῖς νόμοις καὶ τῷ ἄρθρῳ 50 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 26.

Αἱ συντάξεις τῶν εἰς ἀποστρατείαν τιθεμένων ἀξιωματικῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 20 κανονίζονται συμφώνως πρὸς τὸν νόμον «περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων».

VI. Ἀπόταξις.

Ἄρθρον 27.

Ἡ ἀπόταξις εἶναι ὁριστικὴ ἀποβολὴ ἐκ τοῦ Στρατεύματος τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐπανερχομένου εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον καὶ ἀνεπιδέκτου ὄντος νὰ ἀνακληθῇ εἰς τὴν ἐνέργειαν.

Ἄρθρον 28.

1) Ἀξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι, ἀργίᾳ διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἀπολύσεως, ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας, ὃν ἔχει ἐν τῷ Στρατεύματι, ἀποτάσσεται τῶν τάξεων τοῦ Στρατοῦ ἕνεκα τῶν ἑξῆς αἰτίων:

α') Δι' ἀπρεπῆ διαγωγὴν κατ' ἐπανάληψιν ἐπιδειχθεῖσαν.

β') Διὰ βαρέα πταίσματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὴν πειθαρχίαν.

Ὡς τοιοῦτον παράπτωμα θεωρεῖται καὶ πᾶσα ἐνέργεια στρεφομένη ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς ὑπονόμευσιν τῆς ἐννόμου τάξεως, ὡς καὶ ἡ συμμετοχὴ εἰς προπαγάνδαν τείνουσαν εἰς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

γ') Διὰ παραπτώματα ἀφορῶντα τὴν στρατιωτικὴν τιμήν.

2) Δύναται προσέτι νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν:

α') Ὁ καταδικασθεὶς δι' ἀποφάσεως ποινικοῦ Δικαστηρίου ἐφ' οἱᾳδήποτε πράξει εἰς φυλάκισιν μείζονα τῶν ἓξ μηνῶν.

β') Ὅστις ἐντὸς δεκαετίας ἐτιμωρήθη τρὶς διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ δὶς διὰ προσκαίρου παύσεως καὶ ἅπαξ δι' ἀπολύσεως ἢ δὶς δι' ἀπολύσεως.

γ') Ὁ αἰχμαλωτισθεὶς ἀξιωματικός, ἐὰν προτοῦ αἰχμαλωτισθῇ δὲν ἔπραξε πᾶν ὅ,τι τῷ ἐπέβαλλε τὸ καθῆκον καὶ ἡ στρατιωτικη τιμή.

δ') Διὰ τὸν ἐν τῷ ἐδ. γ' λόγον τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ ἂν ἡ πρᾶξις ἐτελέσθη ὑπ' αὐτοῦ ὅτε ἦτο ἰδιώτης ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν ἄλλης προγενεστέρας αὐτοῦ δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἡ εἰς τὸ πειθαρχικὸν Συμβούλιον παραπομπὴ τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὰς τρεῖς πρώτας περιπτώσεις εἶναι ὑποχρεωτική.

Ἄρθρον 29.

1) Οἱ ἀποτασσόμενοι ἀξιωματικοὶ διαγράφονται τῆς δυνάμεως τοῦ Σώματός των, Καταστήματος ἢ Ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς κοινοποιήσεως τοῦ σχετικοῦ Δ]τος

2) Δὲν ἐγγράφονται εἰς τὸ στέλεχος τῆς ἐφεδρείας οὐδὲ καλοῦνται πρὸς στράτευσιν.

3) Δὲν δύνανται νὰ φέρωσι στρατιωτικὴν στολήν.

Ἄρθρον 30.

1) Ὁ ἀξιωματικὸς τίθεται εἰς ἀπόταξιν διὰ Διατάγματος κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτησεως ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, εἰς ὃ διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ παραπέμπεται ἕνεκα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ λόγων καὶ συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 32 τοῦ παρόντος.

2) Τὰ τῆς συντάξεως τῶν ἀποτασσομένων ἀξιωματικῶν ὁρίζει ὁ περὶ στρατιωτικῶν συντάξεων νόμος.

ΥΠ. Παραίτησις.

Ἄρθρον 31.

1) Ἀξιωματικὸς μὴ ἔχων συμπεπληρωμένον τὸν πρὸς σύνταξιν χρόνον δικαιοῦται νὰ ὑποβάλῃ παραίτησιν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ ἐνεργοῦ Στρατοῦ.

Ἡ παραίτησις γίνεται δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας διὰ Διατάγματος, ὅπερ κοινοποιεῖται εἰς τὸν παραιτούμενον, συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 3 παράγρ. 1 καὶ 55 παράγρ. 2 τοῦ παρόντος.

2) Ἐν πολέμῳ ἢ ἐπιστρατεύσει ἀπαγορεύεται ἡ ὑποβολὴ καὶ ἀποδοχὴ παραιτήσεως, ἐν καιρῷ δὲ εἰρήνης εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ ἀποδοχή της, ἐκτὸς ἂν ὁ αἰτῶν ταύτην ἀξιωματικὸς δὲν ἔχῃ συμπληρώσει τὴν κεκανονισμένην ἐκ τοῦ στρατολογικοῦ νόμου ὑποχρέωσιν.

3) Παραίτησις ἀξιωματικοῦ δὲν γίνεται δεκτὴ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ ἀνειλημμένου κατὰ τοὺς εἰδικοὺς περὶ τούτου νόμους ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ χρόνου ὑπηρεσίας εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἐνεργοῦ Στρατοῦ.

4) Ἡ ὑποβληθεῖσα παραίτησις δύναται νὰ ἀνακληθῇ παρὰ τοῦ ὑποβάλλοντος ἀξιωματικοῦ δι' ἀναφορᾶς ἐντὸς προθεσμίας ἀνατρεπτικῆς δεκαπέντε ἡμερῶν.

5) Ὡς παραιτούμενος λογίζεται, ὅστις ἀπονεμηθέντος αὐτῷ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀξιωματικοῦ, δὲν προσέρχεται ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ὅπως δώσῃ τὸν νενομισμένον στρατιωτικὸν ὅρκον καὶ διαγράφεται ἐκτῶν στελεχῶν τοῦ στρατοῦ. πλὴν τῶν ἐν ἐδαφίῳ 3, οἵτινες εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑποχρεοῦνται, ὅπως ὑπηρετήσωσιν ὡς ἁπλοῖ σρατιῶται ἐφ' ὅλον τὸν χρόνον, δι' ὃν ἔχουσιν ἀναλάβει ὑποχρέωσιν.

6) Οἱ παραιτούμενοι, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 5, ἐγγράφονται εἰς τὸ στέλεχος τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν.

Β.' ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Ι. Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 32.

1) Πᾶς Διοικητὴς Στρατιωτικοῦ Σώματος ἢ Διευθυντής Στρατιωτικοῦ Καταστήματος ἢ Ὑπηρεσίας, φρονῶν ὅτι ἀξιωματικός τις τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησίν του ὑπέπεσεν εἰς παράπτωμα ἐκ τῶν ἐν ἄρθροις 13, 17 καὶ 28, ὑποβάλλει ἱεραρχικῶς εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν εἰδικὴν περὶ τούτου ἀναφοράν, ἐν ᾗ ἐκθέτει σαφῶς καὶ ἐμπεριστατωμένως τὰ τοῦ παραπτώματος τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ δι' ἧς προτείνει εἰς τίνα συγκεκριμένως κατάστασιν δέον λόγῳ ποινῆς νὰ μετατεθῇ ὁ ἀξιωματικός. Μετὰ τῆς ἀναφορᾶς ὑποβάλλει καὶ ἀντίγραφον κεκυρωμένον φύλλου μητρῴου καὶ μελῶν ἐκείνων τοῦ Συμβουλίου, δι' ἃ συντρέχει λόγος τις ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 34 ἀναφερομένων, ὃν λόγον, ὡς καὶ τὰ ποιότητος τοῦ ἀξιωματικοῦ, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο σχετικὸν καὶ χρήσιμον πρὸς διαφώτισιν ἐπὶ τῆς ἐν γένει διαγωγῆς τοῦ ἀξιωματικοῦ ἔγγραφον, ἔτι δὲ καὶ τὴν ὑποβληθεῖσαν τυχὸν ἔγκλησιν ἀδικηθέντος προσώπου.

Διὰ τοὺς ἐν διαθεσιμότητι καὶ ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως τελοῦντας ἀξιωματικοὺς τὴν ἀναφορὰν ὑποβάλλει ὁ φρούραρχος τοῦ τόπου τῆς ὁρισθείσης διαμονῆς τοῦ ἀξιωματικοῦ.

2) Ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης γνωματεύουσιν ἅπασαι αἱ ἱεραρχικῶς προϊστάμεναι τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀρχαί, δι' ὧν ἡ ἀναφορὰ θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν Ὑπουργόν. Ἑκάστη δὲ τῶν ἀρχῶν τούτων δύναται νὰ ὑποβάλῃ ἱεραρχικῶς πρώτη αὕτη οἴκοθεν τὴν τοιαύτην ἀναφοράν.

3) Ὁ Ὑπουργός, λαβὼν τὴν ἀναφοράν, ἐκτιμᾷ τὰ περιστατικὰ ἐντὸς διμήνου τὸ βραδύτερον καὶ ἂν μὲν κρίνῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει παράπτωμα ἢ ὅτι τὸ παράπτωμα εἶναι τιμωρητέον διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἄλλης κατωτέρας ποινῆς, ἐνεργεῖ συμφώνως τοῖς ἀνωτέρω (ἄρθρ. 13—14) καὶ τοῖς στρατιωτικοῖς κανονισμοῖς, ἂν δὲ κρίνῃ ὅτι τὸ παράπτωμα εἶναι βαρύτερον, παραπέμπει τὸν ἀξιωματικὸν ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου. Δύναται ὅμως καὶ οἴκοθεν ὁ Ὑπουργός, ἄνευ ἀναφορᾶς κατωτέρων ἀρχῶν, νὰ παραπέμψῃ τὸν ἀξιωματικὸν εἰς τὸ ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

4) Ἄνευ εἰδικῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διαταγῆς οὐδεὶς ἀξιωματικος παραπέμπεται εἰς ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

5) Τὰ πειθαρχικὰ παραπτώματα τῶν ἀξιωματικῶν, διὰ τὴν τιμώρησιν τῶν ὁποίων προνοεῖ ὁ παρὼν νόμος, παραγράφονται μετὰ πενταετίαν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπράχθησαν, πλὴν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ἐδάφ. γ' τοῦ ἄρθρου 28, ἅτινα οὐδέποτε παραγράφονται.

6) Ἀξιωματικὸς παραπεμφθεὶς διὰ διοικητικὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν ἀνικανότητα ἐνώπιον Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπαλλαγεὶς δὲν δύναται νὰ παραπεμφθῇ ἐκ νέου εἰς αὐτὸ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον πρὸ τῆς παρελεύσεως διετίας ἀπὸ τῆς ἀπαλλαγῆς. Τοῦτο ὅμως δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς τοὺς κρινομένους διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ἀπὸ τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον.

ΙΙ. Πρωτοβάθμιον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 33.

1) Τὸ Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον συγκροτεῖται δι' ὡρισμένην ὑπόθεσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐκ πέντε ἀξιωματικῶν ἀνωτέρων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιοτέρων τοῦ ἐγκαλουμένου, ὧν οἱ τρεῖς τοὐλάχιστον δέον ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ᾖναι ἀνώτεροι ἀξιωματικοί.

2) Τὰ μελη τοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται πάντα ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσιμότητι μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος δὲν εἶναι μάχιμος, ὁπότε ἓν ἐξ αὐτῶν λαμβάνεται ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Σώματος, εἰς ὃ οὗτος ἀνήκει. Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος ᾖναι μάχιμος, τὸ ἓν τοὐλάχιστον τῶν μελῶν λαμβάνεται ἐκ τοῦ ἰδίου μὲ αὐτὸν ὅπλου.

3) Ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος ᾖναι ἀντιστράτηγος ἢ ὑποστράτηγος καὶ δὲν ὑπάρχῃ ἐν τῷ στρατῷ ὁ ἀναγκαῖος διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου ἀριθμὸς ἀνωτέρων ἢ ἀρχαιοτέρων βαθμοφόρων ἢ οἱ ὑπάρχοντες ἀπουσιάζωσιν ἢ ἀποδεδειγμένως, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ, κωλύωνται,

καλοῦνται, ὅπως μετέχωσι τοῦ Συμβουλίου ἀξιωματικοὶ ἰσοβάθμου τῷ ἐγκαλουμένῳ, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ τοιούτων καὶ ἀξιωματικοὶ ἐν ἐφεδρείᾳ ἢ ἀποστρατείᾳ.

4) Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἓν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ληφθῇ ἐκ στρατιωτικῶν δικαστικῶν συμβούλων οἱουδήποτε βαθμοῦ.

5) Ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἢ ἐν ἰσοβαθμίᾳ ὁ ἀρχαιότερος εἶναι Πρόεδρος αὐτοῦ, ὁ δὲ νεώτερος εἰσηγητής.

6) Διὰ τὴν ἀναπλήρωσιν τῶν τακτικῶν μελῶν, ἐν περιπτώσει ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτῶν, ὁρίζει ὁ Ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν ἰσάριθμα ἢ ὀλιγώτερα ἀναπληρωματικὰ μέλη μέλη, τοὐλάχιστον ὅμως 3, λαμβανόμενα συμφώνως τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἄρθρον 34.

Δὲν δύναται νὰ διορισθῇ μέλος τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου:

α) Ὅστις εἶναι συγγενὴς τοῦ ἐγκαλουμένου εἰς ἀνιόντα ἢ κατιόντα βαθμὸν ἢ μέχρι τοῦ τετάρτου ἐκ πλαγίου βαθμοῦ ἢ μέχρι τοῦ δευτέρου ἐξ ἀγχιστείας.

β) Ὅστις ἤθελεν ὁμολογουμένως ἔχει ἰδιαιτέραν φιλίαν καὶ οἰκειότητα ἢ ἔχθραν μετ' αὐτοῦ.

γ) Ὅστις κατήγγειλε τὴν προκειμένην πρᾶξιν ἢ ὑπέβαλεν εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν τὴν περὶ παραπομπῆς τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς συμβούλιον ἀναφοράν.

δ) Ὅστις παρουσιάζεται μάρτυς.

Ἄρθρον 35.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐν τῇ αὐτῇ πράξει, δι' ἧς συγκροτεῖ τὸ ἀνακριτικὸν συμβούλιον:

α) Ὁρίζει τὸν τόπον καὶ τὴν προθεσμίαν, ἐν οἷς δέον τοῦτο νὰ συνέλθῃ καί.

β) Θέτει τὸ ἐρώτημα ἢ τὰ ἐρωτήματα, ἐφ' ὧν ὀφείλει τοῦτο νὰ ἀποφανθῇ.

Ἄρθρον 36.

1) Ἀντίγραφον τῆς πράξεως ταύτης μετὰ τοῦ φακέλλου τῆς ὑποθέσεως καὶ πάντων ἐν γένει τῶν διαφωτιστικῶν ἐγγράφων καὶ ἄλλων στοιχείων διαβιβάζεται εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

2) Ἕτερον ἀντίγραφον αὐτῆς διαβιβάζεται εἰς τὴν ἀνωτέραν στρατιωτικὴν ἀρχὴν τοῦ τόπου, ἔνθα θέλει συγκροτηθῇ τὸ Συμβούλιον.

Ἄρθρον 37.

1) Ὁ Πρόεδρος διὰ τοῦ Φρουραρχείου ἢ καθ' ὃν ἄλλον τρόπον ἤθελε κρίνει πρόσφορον:

α) Κοινοποιεῖ τὸ ταχύτερον αὐτὴν ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου (τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ) καὶ εἰς τὸν ἐγκαλούμενον.

β) Καλεῖ τὸν ἐγκαλούμενον, ἵνα ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ταύτης προτείνῃ δι' ἐγγράφου ἀναφορᾶς του, ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν Πρόεδρον ὑποβαλλομένης, μάρτυρας ὑπερασπίσεως, ἐὰν ἔχῃ, σημειῶν καὶ τὴν κατοικίαν αὐτῶν.

2) Ὁ Πρόεδρος, λαβὼν τὰς ἀποδείξεις τῶν κοινοποιήσεων τούτων καὶ ἔχων ὑπ' ὄψει καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου ἀπόστασιν τῆς διαμονῆς τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τῶν μαρτύρων, συγκαλεῖ τὸ Συμβούλιον πρὸς συνεδρίασιν ἐν ὡρισμένῳ τόπῳ καὶ χρόνῳ καὶ καλεῖ τὸν ἐγκαλούμενον πρὸ τριῶν τοὐλάχιστον ἡμερῶν, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, ὅπως προσέλθῃ εἰς τὴν συνεδρίασιν, ἵνα ἀπολογηθῇ.

Καλεῖ δ' ὡσαύτως καὶ τοὺς μάρτυρας, οὓς ἤθελε κρίνει ἀναγκαίους πρὸς διαφώτισιν τοῦ Συμβουλίου, ὑποχρεοῦται δ' ἐπίσης νὰ καλέσῃ ἵνα ἐξετασθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου προταθέντας μάρτυρας, οὐχὶ πλείονας τῶν πέντε.

Ἐν περιπτώσει πολέμου ἢ ἐπιστρατεύσεως διὰ τὴν πρόσκλησιν μαρτύρων ἢ προσώπων διαμενόντων ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ Συμβουλίου ἀπαιτεῖται ἡ συγκατάθεσις τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Σώματος Στρατοῦ, ἂν πρόκειται περὶ στρατιωτικοῦ ὑπαγομένου εἰς αὐτόν, ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

Ἄρθρον 38.

1) Εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὁρισθέντα διὰ τὴν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τόπον καὶ χρόνον συνέρχονται πάντα τὰ μέλη αὐτοῦ, τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικά.

2) Ὁ ἐγκαλούμενος ἀξιωματικὸς ὀφείλει πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνεδριάσεως, ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου, νὰ ζητήσῃ δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν Πρόεδρον ἀναφορᾶς τὴν ἐξαίρεσιν τῶν μέσα τῆς βεβαιώσεως αὐτοῦ, δέον ν' ἀναφέρῃ συγκεκριμένως.

Δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν πλειόνων τῶν δύο.

Ἐὰν ζητήσῃ τὴν ἐξαίρεσιν πλειόνων τῶν δύο, ἐξετάζεται ἡ αἴτησις μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ δύο πρῶτα ἐν τῇ αἰτήσει ἀναφερόμενα μέλη.

3) Τὴν περὶ ἐξαιρέσεως αἴτησιν ὁ Πρόεδρος διαβιβάζει εἰς τὰ μέλη, ἃ αὕτη ἀφορᾷ, ἵνα ἐξηγηθῶσιν ἐγγράφως περὶ αὐτῆς. Τὰ μέλη ταῦτα ἀπέχουσι προσωρινῶς, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας, λαμβάνουσι δ' ἀντ' αὐτῶν μέρος πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Συμβουλίου, καὶ μόνον διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς περὶ ἐξαιρέσεως αἰτήσεως, τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη κατὰ τὴν ὡρισμένην σειράν.

Ἐὰν ἐζητήθη ἡ ἐξαίρεσις τοῦ Προέδρου, ἀναλαμβάνει τὴν προεδρίαν ὁ μετ' αὐτὸν ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότερος, τὴν θέσιν δ' αὐτοῦ καταλαμβάνει ἀναπληρωματικὸν μέλος κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ.

4) Οὕτω συγκροτούμενον τὸ Συμβούλιον καὶ λαμβάνον ὑπ' ὄψιν τὴν αἴτησιν καὶ τὰ τυχὸν προσαχθέντα ἔγγραφα ἀποφασίζει παραχρῆμα ἐν μυστικῇ συνεδριάσει ἐπὶ τῆς περὶ ἐξαιρέσεως αἰτήσεως. Πᾶσα αἴτησις περὶ ἐξαιρέσεως μέλους τοῦ διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς αἰτήσεως περὶ ἐξαιρέσεως συγκροτηθέντος Συμβουλίου εἶνε ἀπαράδεκτος καὶ ἀπορρίπτεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

5) Πᾶν μέλος τοῦ Συμβουλίου, συνειδὸς ἑαυτῷ αἰτίαν ἐξαιρέσεως, ὀφείλει νὰ φανερώσῃ αὐτὴν εἰς τὸ Συμβούλιον, τοῦτο δὲ συμπληρούμενον κατὰ τ' ἀνωτέρω εἰρημένα ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν περὶ τῆς ἐξαιρέσεως.

6) Περὶ πάντων τούτων συντάσσεται πρακτικόν, ἐν ᾧ καταχωρίζεται καὶ ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις.

7) Ἐὰν ἡ αἴτησις ἐξαιρέσεως ἐγένετο δεκτή, τὰ ἐξαιρεθέντα μέλη ἀπέχουσι τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων των, εἰς δὲ τὰς θέσεις αὐτῶν παραμένουσιν ὁριστικῶς τὰ ἀναπληρωματικὰ μέλη διὰ τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως.

Ἄρθρον 39.

1) Αἱ συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου γίνονται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν.

Οὐδείς, ἐκτὸς τοῦ ἐγκαλουμένου καὶ τῶν μαρτύρων, παρίσταται κατ' αὐτάς.

2) Ἡ διαδικασία διεξάγεται προφορικῶς. Τὴν διεύθυνσιν δὲ αὐτῆς ἔχει ὁ Πρόεδρος.

3) Ἡ συνεδρίασις δὲν διακόπτεται εἰμὴ διὰ τὰ πρὸς ἀναψυχὴν ἀναγκαῖα διαλείμματα, διὰ τὴν ἐμφάνισιν οὐσιώδους μάρτυρος ἢ διὰτὴν ἐξακρίβωσιν οὐσιώδους γεγονότος. Περὶ τῆς διακοπῆς ἀποφασίζει τὸ Συμβούλιον κατὰ πλειονοψηφίαν.

Ἄρθρον 40.

1) Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως ὁ Πρόεδρος διατάσσει, ἵνα ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ὁ ἐγκαλούμενος ἀξιωματικός, ὅστις παρίσταται ἐν τῇ συνεδριάσει μέχρι πέρατος τῆς ἀνακρίσεως.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεως τοῦ ἐγκαλουμένου, ἂν μὲν οὗτος ἐδικαιολόγησε τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, τὸ Συμβούλιον ἀναβάλλει τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἄλλην ἡμέραν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τεταγμένης προθεσμίας, ἄλλως ἡ διαδικασία προχωρεῖ. Δευτέρα ἀναβολὴ ἐκ τοῦ λόγου τούτου δὲν δύναται νὰ γίνῃ.

2) Ὁ εἰσηγητὴς ἀναγινώσκει, ἐντολῇ τοῦ Προέδρου, πρῶτον μὲν τὰ ἄρθρα 16—19, 27—30, 33, 35, 37, 39 καὶ 40 τοῦ παρόντος νόμου, εἶτα δὲ τὴν περὶ συγκροτήσεως τοῦ Συμβουλίου πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τὴν τυχὸν ἐκδοθεῖσαν ἀπόφασιν αἰτήσεως ἐξαιρέσεως, ὡς καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα τῆς ὑποθέσεως, ὧν τὴν ἀνάγνωσιν ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν ὁ Πρόεδρος.

Τῇ αἰτήσει τοῦ ἐγκαλουμένου ἢ τινος τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου δύναται τὸ Συμβούλιον νὰ διατάξῃ τὴν ἀνάγνωσιν ὡρισμένων ἐγγράφων τῆς ὑποθέσεως ἢ καὶ πάντων τῶν ἐγγράφων.

3) Ὁ Πρόεδρος μετὰ τοῦτο καλεῖ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ κληθέντας μάρτυρας, ὡς καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ ἐγκαλουμένου κατὰ τὸ ἄρθρον 37 παραγρ. 1 προταθέντας. Ἂν τινες τῶν μαρτύρων τούτων ἦναι ἀπόντες, τὸ δὲ Συμβούλιον κρίνῃ οὐσιωδῶς ἀναγκαίαν τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν, ἀναβάλλει τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἄλλην ἡμέραν ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τεταγμένης προθεσμίας, ἄλλως ἡ διάδικασία προχωρεῖ.

Ἡ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας μὴ ἐμφάνισις μάρτυρος, ὡς καὶ ἡ ἄρνησις καταθέσεως, ἀποτελεῖ πταῖσμα.

Ὡς εὔλογος αἰτία θεωρεῖται καὶ ἡ μετὰ τοῦ κατηγορουμένου συγγένεια εἰς εὐθεῖαν γραμμὴν ἢ μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου.

4) Νέους μάρτυρας ὁ ἐγκαλούμενος δὲν δύναται νὰ προτείνῃ πλέον τῶν δύο. Τὸ Συμβούλιον ὅμως δύναται καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνακρίσεως νὰ καλέσῃ καὶ ἐξετάσῃ πᾶν πρόσωπον, οὗ τὴν ἐξέτασιν ἤθελε κρίνει ἀναγκαίαν.

5) Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται ἐνόρκως κατὰ τὸ ἄρθρον 85 § 2 τῆς Στρατιωτικῆς Ποινικῆς Νομοθεσίας.

6) Τοὺς μάρτυρας ἐξετάζει ὁ Πρόεδρος καὶ μετ' αὐτὸν κατὰ σειρὰν τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, τελευταῖος δὲ ὁ ἐγκαλούμενος, ὅστις τὰς ἐρωτήσεις αὐτοῦ ἀπευθύνει διὰ τοῦ Προέδρου. Οἱ μάρτυρες δύνανται νὰ ἐξετασθῶσι καὶ κατ' ἀντιπαράστασιν.

Αἱ καταθέσεις τῶν μαρτύρων καταχωρίζονται συνοπτικῶς ἐν ἰδιαιτέρῳ πρακτικῷ ὑπογραφομένῳ ἀμέσως ὑπ' αὐτῶν, τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ εἰσηγητοῦ.

7) Τελευταῖος ἐξετάζεται καὶ ἀπολογεῖται ὁ ἐγκαλούμενος.

8) Ὁ Πρόεδρος μετὰ τοῦτο ἐρωτᾷ τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, ἂν ἔχωσιν ἔτι νὰ ζητήσωσιν ἐξήγησίν τινα ἀπὸ τοὺς μάρτυρας ἢ τὸν ἐγκαλούμενον, τούτων δὲ ἀποκριθέντων ἀποφατικῶς, κηρύσσει περαιωμένην τὴν ἀνάκρισιν καὶ ὁ ἐγκαλούμενος καὶ οἱ τυχὸν παρεισελθόμενοι μάρτυρες ἀπουσιάζονται.

Ἄρθρον 41.

1) Τὸ Συμβούλιον διασκέπτεται πρὸς ἔκδοσιν τῆς γνωμοδοτήσεώς του. Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς γνωμοδοτήσεως τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου μὲ οὐδένα ἐπικοινωνοῦσιν οὐδ' ἀποχωρίζονται ἀλλήλων.

2) Ἐὰν ἐκ τῆς ἐνώπιόν του διεξαχθείσης διαδικασίας δὲν ἠδυνήθη τὸ Συμβούλιον νὰ μορφώσῃ πεποίθησιν ἐπὶ ὡρισμένου οὐσιώδους γεγονότος καὶ δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς τοῦτο κατὰ τὴν κρίσιν του ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 35 ταχθεῖσα προθεσμία, δύναται ν' ἀναβάλῃ τὴν ἀνάκρισιν τῆς ὑποθέσεως εἰς ἄλλην ρητῶς ὡρισμένην ἡμέραν, καὶ πέραν ἐν ἀνάγκῃ, ἀλλ' οὐχὶ πλέον τῶν δεκαπέντε ἡμερῶν τῆς προθεσμίας ταύτης. Διὰ τὴν διευκρίνισιν τοῦ γεγονότος τὸ Συμβούλιον δικαιοῦται νὰ ζητῇ διὰ τοῦ Προέδρου ἀπ' εὐθείας μὲν παρ' οἱασδήποτε στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἐγγράφους πληροφορίας ἢ τὴν λῆψιν ἐγγράφου μαρτυρίας προσώπων διαμενόντων ἐκτὸς τῆς ἕδρας αὐτοῦ, διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ δὲ τῶν Στρατιωτικῶν ἐγγράφους πληροφορίας παρ' οἱασδήποτε πολιτικῆς ἀρχῆς.

Ὁ ἐγκαλούμενος ὀφείλει ἀπρόσκλητος νὰ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν νέαν ἡμέραν συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου.

3) Ὁ Πρόεδρος θέτει εἰς τὸ Συμβούλιον τὰ ζητήματα κεχωρισμένα, καθ' ἣν σειρὰν καὶ ὡς ἀκριβῶς διατυποῦνται ἐν τῇ Ὑπουργικῇ πράξει, δι' ἧς παρεπέμφθη ὁ ἐγκαλούμενος ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ὡς ἑξῆς:

α') Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόταξιν ὁ Α. Β. (παρατίθεται ὁ βαθμὸς τοῦ ἐγκαλουμένου, τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπώνυμον), διὰ (παρατίθεται ἡ νόμιμος αἰτία, δι' ἣν ὁ ἀξιωματικὸς παρεπέμφθη ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου, μετὰ συντόμου ἐκθέσεως τῶν περιστατικῶν τῶν ἀποτελούντων τὰ στοιχεῖα τοῦ παραπτώματος).

β') Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς ἀπόλυσιν ὁ Α. Β. (παρατίθεται ὁ βαθμὸς τοῦ ἐγκαλουμένου, τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπώνυμον) διὰ (παρατίθεται ἡ νόμιμος αἰτία, δι' ἣν ὁ ἀξιωματικὸς παρεπέμφθη ἐνώπιον Συμβουλίου μετὰ συντόμου ἐκθέσεως τῶν περιστατικῶν τῶν ἀποτελούντων τὰ στοιχεῖα τοῦ παραπτώματος).

γ') Ὑπάρχει λόγος νὰ τεθῇ εἰς αὐταπάγγελτον ἀποστρατείαν ὁ Α. Β. (παρατίθεται ὁ βαθμὸς τοῦ ἐγκαλουμένου, τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπώνυμον) διὰ διοικητικὴν (ἢ ἐπαγγελματικὴν) ἀνικανότητα.

Οὐδὲν ἄλλο ἐρώτημα δύναται νὰ τεθῇ εἰς τὸ Συμβούλιον.

Ἂν ἡ εἰς τὸ Συμβούλιον παραπομπὴ ἐγένετο μὲ κύριον μὲν ἐρώτημα ἀποτάξεως, ἐπιβοηθητικὸν δὲ ἀπολύσεως, ἀπήντησε δὲ τὸ Συμβούλιον ἀποφατικῶς ἐπὶ τοῦ πρώτου, τίθεται αὐτῷ ἀμέσως καὶ τὸ ἐρώτημα ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 42.

Διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς γνωμοδοτήσεως γίνεται ψηφοφορία μυστική.

Ὁ εἰσηγητὴς παρασκευάζει ἐντολῇ τοῦ προέδρου, ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου δέκα ὅμοια ψηφοδέλτια, ἐξ ὧν τὰ μὲν πέντε φέρουσιν ἀναγεγραμμένην τὴν λέξιν «ναί», τὰ δ' ἕτερα πέντε τὴν λέξιν «ὄχι» καὶ διανέμει εἰς τὰ μέλη ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν πρώτων καὶ ἀνὰ ἓν ἐκ τῶν δευτέρων. Ἕκαστον τῶν μελῶν, ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ νεωτέρου, ἐγχειρίζει εἰς τὸν πρόεδρον εἰς ἔκφρασιν τῆς γνώμης του τὸ ἓν ἐκ τῶν δύο δελτίων. Τὰ ἔχοντα τὴν λέξιν «ναί» ψηφοδέλτια ἐκφράζουσι τὴν κατὰ τοῦ ἐγκαλουμένου γνώμην, τὰ δ' ἔχοντα τὴν λέξιν «ὄχι» ἐκφράζουσι τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὁ Πρόεδρος ἀναμιγνύει τὰ ἐγχειρισθέντα αὐτῷ ψηφοδέλτια μετὰ τοῦ ἰδικοῦ του καὶ εἶτα ἀποκαλύπτων αὐτὰ κάμνει ἐπὶ παρουσίᾳ ὅλων τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων.

Ἡ γνώμη τῆς πλειοψηφίας ἀποτελεῖ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ἀναγράφεται ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς συνεδριάσεως.

Ἡ γνωμοδότησις δέον νὰ ᾖ ἠτιολογημένη.

Ἄρθρον 43.

Ἂν τὸ Συμβούλιον ἀπεφάνθη καταφατικῶς ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος ἀργίας δι' ἀπολύσεως, ὁρίζει καὶ τὴν χρονικὴν διάρκειαν αὐτῆς διὰ δευτέρας φανερᾶς ψηφοφορίας.

Ἡ ἐπὶ τούτου ἀπόφασις λαμβάνεται κατὰ πλειονοψηφίαν. Ἐὰν ἐκ τῶν διατυπουμένων γνωμῶν πλειόνων τῶν δύο δὲν σχηματίζεται πλειονοψηφία, οἱ ἔχοντες μεμονωμένην γνώμην ὀφείλουσι πρὸς σχηματισμὸν πλειονοψηφίας νὰ προσχωρήσωσι εἴτε εἰς τινα τῶν μειζόνων γνωμῶν εἴτε εἰς τὴν μεμονωμένην γνώμην τοῦ μεταξὺ αὐτῶν ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιοτέρου.

Ἄρθρον 44.

1) Ἐκδοθείσης τῆς γνωμοδοτήσεως, τὸ Συμβούλιον διαλύεται ὁριστικῶς.

2) Περὶ ὅλης τῆς ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου λαβούσης χώραν διαδικασίας συντάσσεται πρακτικὸν ὑπογραφόμενον ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν.

3) Τὸ πρακτικὸν τοῦτο δέον νὰ διαλαμβάνῃ:

α') Τὸν τρόπον καὶ χρόνον τῆς συνεδριάσεως.

β') Ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος, τὸ ὄνομα καὶ τὸν βαθμὸν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

γ') Τὸ ὄνομα καὶ τὸν βαθμὸν τοῦ ἐγκαλουμένου.

δ') Τὴν ὑπουργικὴν πρᾶξιν τῆς εἰς τὸ Συμβούλιον παραπομπῆς (ἀριθμὸν καὶ ἡμερομηνίαν).

ε') Τὸ ὄνομα τῶν ἐξετασθέντων μαρτύρων.

στ') Τὴν ἀπολογίαν τοῦ ἐγκαλουμένου, συνοπτικῶς ἂν παρέστη οὗτος.

ζ') Ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τὰ τεθέντα ἐρωτήματα, τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψήφων.

4) Τὸ πρακτικὸν τοῦτο μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ φακέλου τῆς ὑποθέσεως ὁ Πρόεδρος ὑποβάλλει ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ἄρθρον 45.

Ἐὰν εἰς τὸ Συμβούλιον εἶχε τεθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ μόνον τὸ ἐρώτημα ἀποτάξεως καὶ τὸ Συμβούλιον ἀπήντησεν ἀποφατικῶς, ὁ Ὑπουργὸς δύναται νὰ παραπέμψῃ ἐκ νέου εἰς αὐτὸ τὸν ἀξιωματικὸν μὲ ἐρώτημα ἀπολύσεως.

Συγκροτεῖται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νέον Συμβούλιον (ἐκ τῶν αὐτῶν ἢ ἄλλων προσώπων), ὅπερ κατὰ τὴν διαγραφεῖσαν ἀνωτέρω διαδικασίαν γνωμοδοτεῖ.

Ἄρθρον 46.

Προσφυγὴ κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου ἐπιτρέπεται μόνον:

α') Εἰς τὸν ἐγκαλούμενον, ἐὰν τὸ Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ὑπὲρ ἀποτάξεως αὐτοῦ ἢ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας ἢ ἀπολύσεως εἰς τὴν τελευταίαν ὅμως περίπτωσιν μόνον ἐὰν οὐχὶ παμψηφεὶ ἐξεδόθη ἡ γνωμοδότησις. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἀντίγραφον τῆς γνωμοδοτήσεως κοινοποιεῖται διαταγῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εἰς τὸν ἐγκαλούμενον καὶ καθίσταται συγχρόνως αὐτῷ γνωστόν, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς κοινοποιήσεως, ὅτι δύναται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ ταύτης νὰ προσφύγῃ ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, ἂν πρόκειται περὶ ἀποτάξεως ἢ ἀπολύσεως, ἢ ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου, ἂν πρόκειται περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας, πρὸς νέαν τῆς ὑποθέσεως ἔρευναν. Περὶ τῆς κοινοποιήσεως καὶ γνώσεως ταύτης συντάσσεται παρὰ τῆς κοινοποιούσης ἀρχῆς ἀποδεικτικόν, ὅπερ ὑποβάλλεται παραχρῆμα εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐνώπιον τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου γίνεται ἡ προσφυγὴ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀποτάξεως καὶ ἀπολύσεως, ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι Ὑποστράτηγος ἢ Ἀντιστράτηγος. Ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας Συνταγματάρχου, Ὑποστρατήγου ἢ Ἀντιστρατήγου, δὲν δίδεται αὐτοῖς προσφυγὴ κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου.

β') Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἐάν, τεθέντος τῷ Συμβουλίῳ μόνον ἐρωτήματος ἀποτάξεως ἢ ἐρωτήματος αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας, ἐγνωμοδότησε τοῦτο ἀποφατικῶς.

Ἄρθρον 47.

1) Ἡ προσφυγὴ γίνεται ἐκ μέρους μὲν τοῦ ἐγκαλουμένου ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δεκαημέρου προθεσμίας, δι' ἐγγράφου πρὸς τὴν ἀμέσως προϊσταμένην ἀρχὴν ἀναφορᾶς, ὑποβαλλομένης ἀμελητὶ εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἐκ μέρους δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν, ἐφ' ἧς περιέλθῃ αὐτῷ ἡ γνωμοδότησις τοῦ ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου.

2) Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας, ἡ γνωμοδότησις καθίσταται ὁριστική. Γενομένης δὲ προσφυγῆς, ὁ Ὑπουργὸς ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως καὶ συμφώνως τοῖς ἀνωτέρω συνιστᾷ δευτεροβάθμιον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον πρὸς νέαν τῆς ὑποθέσεως ἔρευναν.

ΙΙΙ Δευτεροβάθμιον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον

Ἄρθρον 48.

1) Τὸ δευτεροβάθμιον Ἀνακριτικὸν Συμβούλιον τοῦ Στρατοῦ εἶναι πενταμελὲς καὶ συγκροτεῖται δι' ὡρισμένην ὑπόθεσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐκ πέντε ἀνωτάτων ἢ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ἀνωτέρων πάντων κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιοτέρων τοῦ ἐγκαλουμένου.

2) Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου λαμβάνεται ἐκ τῶν ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν, τὰ ἕν δὲ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἐκ τῶν στρατιωτικῶν δικαστικῶν συμβούλων οἱουδήποτε βαθμοῦ. Ὁ σύμβουλος εἶναι πάντοτε καὶ εἰσηγητὴς ἐν τῷ Συμβουλίῳ. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται, ὡς πρὸς τὴν συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου, αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 παράγρ. 2—6 καὶ τοῦ 35 ἄρθρου.

3) Οὐδεὶς τῶν μετασχόντων τοῦ πρωτοβαθμίου ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ μετάσχῃ καὶ τοῦ δευτεροβαθμίου.

Ἄρθρον 49.

Τὰ ἄρθρα 35—44 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν διαδικασίαν τοῦ δευτεροβαθμίου Συμβουλίου μὲ τὰς ἑξῆς διαφοράς:

α') Ἀντὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 40 παραγρ. 2 ἄρθρων ἀναγινώσκει ὁ εἰσηγητὴς τὸ ἄρθρον 48 καὶ τὸ ἐδάφιον β' τοῦ ἄρθρου τούτου.

β') Εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο θεωροῦνται αὐτοδικαίως τεθειμένα τὰ αὐτὰ ἐρωτήματα, ἅτινα εἶχον τεθῇ εἰς τὸ πρωτοβάθμιον Συμβούλιον, ἀλλὰ καὶ ἂν εἰς ἐκεῖνο εἶχε τεθῇ μόνον ἐρώτημα ἀποτάξεως, ὁ Πρόεδρος τοῦ δευτεροβαθμίου Συμβουλίου θέτει, ἐν περιπτώσει ἀποφατικῆς ἀπαντήσεως, εἰς αὐτὸ ἐρώτημα ἀρχίας δι' ἀπολύσεως.

Ἄρθρον 50.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εἰσαγωγὴ εἰς τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον τῶν ὑποθέσεων τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἁρμοδιότητος αὐτοῦ, εἴτε εἰς πρῶτον, εἴτε εἰς δεύτερον βαθμόν, ὡς καὶ ἡ ἐνώπιον αὐτοῦ διαδικασία καὶ ἡ γνωμοδότησις αὐτοῦ, γίνονται κατὰ τὸν συνήθη χρόνον, τόπον καὶ τρόπον τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ. Εἰς οὐδεμιᾶς δικονομικῆς διατυπώσεως τὴν τήρησιν ὑποχρεοῦται τοῦτο, οὔτε ἰσχύουσι δι' αὐτὸ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 34 καὶ 38. οὔτε ἐγκαλούμενος οὔτε μάρτυρες καλοῦνται εἰς τὴν συνεδρίασιν αὐτοῦ.

IV. Ἀκυρότητες.

Ἄρθρον 51.

1) Ἀκυρότης τῆς γνωμοδοτήσεως ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου (πρωτοβαθμίου ἢ δευτεροβαθμίου) τότε μόνον ὑπάρχει, ὅταν παρεβιάσθη ἢ παρελείφθη ὅρος ἢ τύπος ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου διατεταγμένος.

2) Ἐπὶ ἀκυρότητι δύνανται νὰ προσβληθῶσι μόνον:

α') Ἡ ὁριστικὴ γνωμοδότησις τοῦ πρωτοβαθμίου ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, καθ' ἧς δὲν ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ δευτεροβαθμίου.

β') Ἡ γνωμοδότησις τοῦ δευτεροβαθμίου Συμβουλίου.

3) Τὴν ἀκυρότητα προσβάλλει ὁ ἐγκαλούμενος μὲν ἀξιωματικὸς κατὰ τοὺς ὅρους καὶ τὰς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 47, ἐὰν ἡ γνωμοδότησις ἦτο ὑπὲρ ἐπιβολῆς ποινῆς οἱασδήποτε εἰς αὐτὸν ἢ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας, ὁ Ὑπουργὸς δὲ τῶν Στρατιωτικῶν κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν ὑποβολῆς τῆς γνωμοδοτήσεως.

4) Περὶ τῆς ἀκυρότητος ἀποφασίζει τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 102 τοῦ Συντάγματος Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας, μέχρι δὲ τοῦ καταρτισμοῦ τούτου ἀποφασίζει τὸ Νομικὸν Συμβούλιον ὡς Διοικητικὸν Δικαστήριον ἐπὶ τῶν πειθαρχικῶν ὑποθέσεων τοῦ νόμου περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ, συγκροτούμενον ἐκ πέντε νομικῶν συμβούλων, ὧν εἷς ἀπαραιτήτως ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν τοιοῦτος, καὶ ἑνὸς γραμματέως ὁριζομένου ὑπὸ τῆς Δ]σεως Δικαστικοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ τῶν παρὰ τῇ Δ]σει ταύτῃ ὑπηρετούντων εἰσηγητῶν. Πρόεδρος εἶναι ὁ ἀρχαιότερος τῶν συμβούλων, ὑπ' αὐτοῦ δὲ ὁρίζεται ὁ εἰσηγητὴς τῆς ὑποθέσεως. Τὸ Διοικητικὸν τοῦτο Δικαστήριον συνεδριάζει δημοσίᾳ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν του ἐντὸς δύο μηνῶν, ἀφ' ἧς ἤθελε διαβιβασθῇ αὐτῷ ἡ ὑπόθεσις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν. Ἡ διαδικασία εἶναι ἔγγραφος. Ὁ προσφεύγων δύναται νὰ ὑποβάλλῃ ὑπομνήματα, ἂν δὲ εἶναι παρὼν ἀκούεται, δὲν καλεῖται ὅμως πρὸς τοῦτο. Αἱ ἀποφάσεις, πάντοτε εἰδικῶς ἡτιολογημέναι, ἀπαγγέλλονται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ γραμματέως. Πρακτικὰ δὲν τηροῦνται.

5) Ἀκυρωθείσης τῆς γνωμοδοτήσεως ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, παραπέμπεται ἡ ὑπόθεσις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ εἰς νέον ὁμοειδὲς Συμβούλιον πρὸς νέαν ἀνάκρισιν καὶ γνωμοδότησιν.

6. Προσφυγὴ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια δι' ἀποζημίωσιν ἕνεκα πράξεως τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, στηριχθείσης εἰς γνωμοδότησιν ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου, ἀποκλείεται, ἐφ' ὅσον ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου τούτου δὲν ἠκυρώθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, μέχρι δὲ τοῦ καταρτισμοῦ αὐτοῦ οὐδέποτε δύναται νὰ ἀποκλεισθῇ ἡ εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια προσφυγή.

V. Ἐπιβολὴ τῆς ποινῆς.

Ἄρθρον 52.

1) Καταστάσης ὁριστικῆς τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου (πρωτοβαθμίου ἢ δευτεροβαθμίου) περὶ θέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς ἀπόταξιν ἢ ἀργίαν δι' ἀπολύσεως ἢ αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν, ὁ Ὑπουργὸς προκαλεῖ ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν τὸ Διάταγμα μεταθέσεως τοῦ ἀξιωματικοῦ εἰς τὴν νέαν κατάστασιν συμφώνως τῇ γνωμοδοτήσει.

Ποινὴ βαρυτέρα ἢ ἐλαφροτέρα ἐκείνης, ὑπὲρ ἧς ἐγνωμοδότησε τὸ Συμβούλιον, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἐπιβληθῇ. Ἐὰν δὲ ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου ὑπῆρξεν ἀπαλλακτικὴ ὁ Ὑπουργὸς δύναται, κατὰ τὰς περιστάσεις, νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ποινὴν τῆς ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἄλλας κατωτέρας ποινάς.

3) Ποινὴ ἐπιβληθεῖσα κατόπιν γνωμοδοτήσεως ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἀρθῇ ἢ νὰ μετριασθῇ.

Γ'. ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 53.

Ἡ κτῆσις τοῦ βαθμοῦ συνεπιφέρει αὐτοδικαίως κτῆσιν καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως.

Ἄρθρον 54.

Ὁσάκις ὁ ἀξιωματικὸς κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένας περιπτώσεις στερεῖται αὐτοδικαίως τοῦ βαθμοῦ αὐτοῦ Προεδρικὸν Διάταγμα καταχωριζόμενον εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως βεβαιοῖ τὴν στέρησιν ταύτην, τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐπῆλθε καὶ τὴν αἰτίαν.

Ἄρθρον 55.

1) Τὰ Προεδρικὰ Διατάγματα τῆς στερήσεως τοῦ βαθμοῦ κοινοποιοῦνται συμφώνως τῷ 3 ἄρθρῳ.

2) Ἅπαντα τὰ διατάγματα τὰ ἐπιφέροντα μεταβολὴν καταστάσεως ἢ στέρησιν βαθμοῦ καὶ ἄτινα δέον συμφώνως πρὸς τὸν παρόντα νόμον νὰ κοινοποιηθῶσι τοῖς ἐνδιαφερομένοις θεωροῦνται ὡς αὐτοδικαίως κοινοποιηθέντα αὐτοῖς μετὰ παρέλευσιν εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἂν ἡ κοινοποίησις αὕτη δι' οἱονδήποτε λόγον δὲν γίνῃ ἐνωρίτερον.

Ἄρθρον 56.

1) Οἱ ἐν διαθεσιμότητι, ἀργίᾳ διὰ προσκαίρου παύσεως ἢ ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως ἀξιωματικοὶ ὑπόκεινται εἰς ἅπασας τὰς περὶ τάξεως καὶ πειθαρχίας διατάξεις τῶν τε νόμων καὶ στρατιωτικῶν κανονισμῶν, ἐπιτηρούμενοι παρὰ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς τοῦ τόπου ἔνθα διαμένουσι.

2) Ἡ ἀρχὴ αὕτη ὑποχρεοῦται ν' ἀναφέρῃ εἰς τὸν Ὑπουργὸν πᾶσαν πρᾶξιν ἢ παράλειψιν αὐτῶν ἀντιβαίνουσαν πρὸς τὸ καθῆκον ἢ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἀξιωματικοῦ.

3) Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν δύναται, συντρεχόντων ἐξαιρετικῶν λόγων, νὰ ὁρίζῃ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τούτους τόπον διαμονῆς, ὡσαύτως δέ, ἀλλὰ μόνον τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, καὶ εἰς τοὺς ἀποστράτους καὶ ἀποτάκτους, ἐφ' ὅσον δὲν παρῆλθεν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ στρατεύματος ἐξόδου των. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς διαταγῆς ταύτης τοῦ Ὑπουργοῦ γίνεται διὰ τῶν ἀστυνομικῶν ἀρχῶν, ἡ δὲ ἀπείθεια τῶν ἀξιωματικῶν τούτων εἰς αὐτὴν ἀποτελεῖ διὰ μὲν τοὺς πρώτους βαρὺ περὶ τὴν πειθαρχίαν παράπτωμα, διὰ δὲ τοὺς δευτέρους πλημμέλημα, τιμωρούμενον μὲ φυλάκισιν τὸ πολὺ τριῶν μηνῶν. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης ἰσχύουσιν ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 57.

Οἱ ἐπιφορτισμένοι τὴν διαχείρισιν δύνανται νὰ παραμείνωσιν ἐπὶ χρόνον οὐχὶ πλέον τοῦ μηνὸς μετὰ τὴν εἰς αὐτοὺς κοινοποίησιν τοῦ Διατάγματος περὶ μεταθέσεώς των εἴς τινα τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 προβλεπομένων καταστάσεων ἢ ἀπομακρύνσεώς των δι' οἱονδήποτε λόγον (παραίτησις, ἀπόταξις κλπ.) ἐκ τοῦ στρατεύματος, οἱ δὲ διοικηταὶ λόχων, ἴλῶν,

πυροβολαρχιῶν ἐπὶ πέντε ἡμέρας. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 55 παρ. 2 ἰσχύει καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην.

Ἄρθρον 58.

Ἡ ποινικὴ δίωξις δὲν κωλύει τὴν κατὰ τὸν παρόντα νόμον πειθαρχικὴν τοιαύτην.

Ἄρθρον 59.

Ἡ διάρκεια τῶν παρ' οἱουδήποτε δικαστηρίου καταγινωσκομένων ποινῶν ἕνεκα πλημμελήματος δὲν θέλει λογίζεσθαι ὡς χρόνος στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἂν ὑπερβαίνῃ τοὺς δύο μῆνας.

Ἄρθρον 60.

Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀξιωματικῶν διὰ τὰς καταστάσεις τῆς διαθεσιμότητος, ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως καὶ ἀργίας δι' ἀπολύσεως καθορίζονται ὡς κάτωθι:

Ἐκ τοῦ συνόλου πασῶν τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ συναξέλφων των λαμβάνουσι:

1) Οἱ ἐν διαθεσιμότητι τὰ ἑβδομήκοντα ἑκατοστά, πλὴν τῶν εἰς διαθεσιμότητα λόγῳ νοσήματος, οἵτινες λαμβάνουσι πλήρεις τὰς ἀποδοχάς.

2) Οἱ ἐν ἀργίᾳ διὰ προσκαίρου παύσεως τὰ πεντήκοντα ἑκατοστά.

3) Οἱ ἐν ἀργίᾳ δι' ἀπολύσεως τὰ τεσσαράκοντα ἑκατοστά.

Ἄρθρον 61.

Οἱ παρὰ τοῖς στρατιωτικοῖς Δικαστηρίοις Κυβερνητικοὶ Ἐπίτροποι καὶ οἱ παρὰ τοῖς τακτικοῖς Λικαστηρίοις Εἰσαγγελεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, χάριν ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου, ἀντίγραφον πάσης δικαστικῆς ἀποφάσεως, εἴτε καταδικαστικῆς εἴτε ἀθωωτικῆς, ὡς καὶ παντὸς βουλεύματος εἴτε παραπεμπτικοῦ εἴτε ἀπαλλακτικοῦ, ἀφορώντων ἀξιωματικὸν τοῦ στρατεύματος ἢ στρατιωτικὸν ἐν γένει ὑπάλληλον, μόνιμον ἢ ἔφεδρον, ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν.

Ἄρθρον 62.

Ἅπαντα τὰ ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἀπορρέοντα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὡς πρὸς τὴν παραπομπὴν τοῦ ἀξιωματικοῦ ἐνώπιον τῶν ἀνακριτικῶν Συμβουλίων καὶ τὴν συγκρότησιν τῶν Συμβουλίων τούτων, δύνανται ἐν καιρῷ ἐπιστρατεύσεως νὰ μεταβιβασθῶσι διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Στρατοῦ διὰ τοὺς ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ ἀξιωματικούς. Ἀλλ' ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Στρατοῦ δύναται, εἴτε δι' ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς ἀριθμοῦ ἀξιωματικῶν πρὸς συγκρότησιν τῶν Συμβουλίων εἴτε δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον, ν' ἀρνηθῇ εἰς ἑκάστην κατ' ἰδίαν ὑπόθεσιν τὴν ἄσκησιν τῆς δικαιοδοσίας ταύτης, ἥτις ἀνήκει τότε εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν.

Ληξάσης τῆς ἐπιστρατεύσεως ἢ καὶ ἐπαναχθείσης πρὸ τούτου τῆς δικαιοδοσίας ταύτης διὰ Διατάγματος εἰς τὸν Ὑπουργόν, ἡ διαδικασία τῶν παρὰ τῷ Ἀρχηγῷ τοῦ Στρατοῦ ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων ἐξακολουθεῖ ἀφ' οὗ σημείου διεκόπη.

Ἄρθρον 63.

Τὰ τῆς ἀρχαιότητος καὶ προαγωγῆς τῶν ἀξιωματικῶν κανονίζονται ὑπὸ εἰδικῶν νόμων.

Ἄρθρον 64.

1) Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει δι' ἅπαντας τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ.

2) Ἰσχύει ὁμοίως καὶ διὰ τοὺς τῆς Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης μὲ τὰς ἐξῆς διαφοράς: εἰδικῶς διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν αὐτῶν ἐπάρκειαν καὶ διὰ πᾶν παράπτωμα ἀναγόμενον εἰς τὰ καθαρῶς δικαστικὰ αὐτῶν καθήκοντα μόνον παραπέμπονται εἰς τὸ ἀναθεωρητικὸν δικαστήριον, διὰ δὲ τὰ ἄλλα ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος.

3) Ἰσχύει ὁμοίως καὶ ἐπὶ στρατιωτικῶν ἱερέων μετὰ τῆς ἐξῆς τροποποιήσεως:

Οὗτοι, ὑποπίπτοντες εἰς πειθαρχικὰ παραπτώματα προβλεπόμενα ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἀπολύονται τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας διὰ Διατάγματος κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου συγκροτουμένου καὶ γνωμοδοτοῦντος συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα τῶν ἀπολυομένων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις περὶ ἀποτασσομένων ἀξιωματικῶν.

4) Ὡσαύτως ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐφέδρους ἀξιωματικοὺς ὁ παρὼν νόμος, ἀλλ' ὡς ἑξῆς:

Προκειμένου μὲν περὶ ὑπηρετούντων, εἰς ἃς περιπτώσεις εἰς τοὺς μονίμους ἐπιβάλλονται αἱ ποιναὶ τῆς ἀργίας δι' ἀπολύσεως ἢ ἀποτάξεως ἢ ἀποστρατείας λόγῳ διοικητικῆς ἀνικανότητος, οὗτοι διαγράφονται τοῦ στελέχους τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν μετατιθέμενοι εἰς τὴν τάξιν τοῦ στρατιώτου, ὑπὸ τὴν ἰδιότητα τοῦ ὁποίου τοῦ λοιποῦ ὑπηρετοῦσι. Τὰ δὲ παραπτώματα τὰ τιμωρούμενα ἐπὶ μονίμων δι' ἀργίας διὰ προσκαίρου παύσεως ἐπὶ ἐφέδρων τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως ἐπιβαλλομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν.

Εἰς τὴν ἀποστρατείαν δὲ ἢ διαθεσιμότητα τῶν μονίμων λόγῳ σωματικῆς ἀνικανότητος ἀντιστοιχεῖ ἐπὶ ὑπηρετούντων ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ἡ ἀπόλυσις ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, στηριζομένου εἰς τὴν γνωμοδότησιν τῆς Α. Σ. Υ. ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν παραπέμπεται ὁ ἔφεδρος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν συνεπείᾳ ἐκθέσεων τῆς Προϊσταμένης ἀρχῆς μετ' ἐνδείξεως τοῦ ἁρμοδίου ὑγειονομικοῦ ἀξιωματικοῦ δηλούσης τὴν φύσιν τοῦ νοσήματος καὶ τὸ ἰάσιμον ἢ μὴ αὐτῆς.

Τὸ αὐτὸ Διάταγμα καθορίζει καὶ τὴν ἐγγραφὴν ἢ μὴ εἰς τὸ στέλεχος τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, ἐφ' ὅσον ἡ σωματικὴ των ἀνικανότης ἐπιτρέπει τὴν χρησιμοποίησίν των ἢ μὴ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐν ἐπιστρατεύσει εἰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας.

Προκειμένου δὲ περὶ μὴ ὑπηρετούντων ἰσχύει, ὅ,τι περὶ αὐτῶν καθορίζει ὁ περὶ στελέχους ἐφέδρων ἀξιωματικῶν νόμος.

Δ'. ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 65.

1) Ἀξιωματικοὶ διατελοῦντες κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰς ἀπόταξιν, αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν, ἀπόλυσιν (ἢ ἀργίαν δι' ἀπολύσεως) πρόσκαιρον παῦσιν (ἢ ἀργίαν προσκαίρου παύσεως) διέπονται ὅσον ἀφορᾷ τὰς συνεπείας τῶν καταστάσεων τούτων ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν πρὸ τοῦ παρόντος ἰσχυόντων νόμων.

2) Ἔνθα ἐν τοῖς νόμοις ἢ Διατάγμασι διατάσσεται ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν νόμου, θέλει ἀναλόγως ἐφαρμόζεσθαι ἐφεξῆς ὁ παρὼν νόμος, τηρουμένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ε'. ΤΕΛΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

Ἄρθρον 66.

Καταργεῖται ὁ νόμος ΡΟΗ' τῆς 7 Μαρτίου 1891 «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν τοῦ Στρατοῦ» καὶ τὰ πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντα διατάγματα, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀναγομένη εἰς τὸ ἀντικείμενον τοῦ παρόντος

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Φεβρουαρίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἀλ. Ζαΐμης

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακάλμπασης.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαΐου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸς

Α. Μαζαράκης

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Μαΐου 1928.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Θ. Τουρκοβασίλης

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ προσθήκης σημειώσεως εἰς τὴν κλάσιν 209 β' τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου ἀφορώσης τὴν κατάταξιν τεμαχίων ἐξ ὑφάσματος κανναβίνου ἢ ἐξ ἰούτης διὰ τὴν συσκευασίαν δεμάτων καπνοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ τελωνιακοῦ δασμολογίου εἰσαγωγῆς» καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 686 τῆς 3 Ἀπριλίου 1928 γνωμοδότησιν τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Τελωνιακῶν Ἀμφισβητήσεων, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Μετὰ τὴν κλάσιν 209 β' τοῦ τελωνιακοῦ δασμολογίου, προστίθεται σημείωσις ἔχουσα οὕτω:

«Σημείωσις. Ὑφάσματα ἐκ καννάβεως ἢ ἰούτης, περιέχοντα κατὰ στήμονα καὶ κρόκην ἐν τετραγώνῳ πλευρᾶς 5 χιλιοστῶν τοῦ μέτρου ἀκέραιον ἀριθμὸν κλωστῶν ὁμοῦ ἀθροιζομένων μέχρι δώδεκα (12) κλωστῶν, κεκομμένα εἰς τεμάχια ἐρραμμένα κατὰ τὰ ἄκρα, χρήσιμα ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν συσκευασίαν τῶν δεμάτων καπνοῦ, δασμολογοῦνται ὡς τὰ τοιαῦτα ὑφάσματα εἰς τόπια».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἀνατρέχει δὲ ἀπὸ 1 Μαρτίου 1928 προκειμένου περὶ τῶν ὑπὸ ἀμφισβήτησιν ὁμοίων ἐμπορευμάτων ἢ δι' ἅτινα δὲν κατεβλήθησαν εἰσέτι ὁριστικῶς τὰ εἰσαγωγικὰ τέλη.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν **Α. Μυλωνᾶς**

Ἐπὶ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας **Ν. Βελέντζας**

(3)

Περὶ χορηγίας ἄλατος βιομηχανικῆς χρήσεως εἰς τοὺς Ι. Στάμου καὶ Σία βυρσοδέψας 8,000 χιλιογρ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΑΦΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 «περὶ χορηγήσεως ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν», τὸν νόμον 762 τῆς 23 Αὐγούστου 1917 «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς εἰδῶν τινων τοῦ Μονοπωλίου» καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ διὰ γεωπονικὴν καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν πωλουμένου μετουσιωμένου ἅλατος», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσιν ἐκ τῆς ἁλυκῆς Ἀναβύσσου ὀκτὼ χιλιάδες (8.000) χιλιόγραμμα ἅλατος εἰς τοὺς Ι. Στάμου καὶ Σία βυρσοδέψας διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν, ἐπὶ τῇ ἡλαττωμένῃ τιμῇ τῶν τριάκοντα πέντε λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ ἅλας τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ὁρισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἁλυκῇ Ἀναβύσσου, ἀφοῦ προηγουμένως ἀναμιχθῇ μετὰ διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος ἀναλογίας δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ ποσοῦ τοιαύτης διαλύσεως 1)4 τοῖς ἑκατὸν τοῦ παραδοθησομένου ποσοῦ ἅλατος, ὅπως καταστῇ ἀκατάλληλον διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς

Α. Μυλωνᾶς

(4)

Περὶ χορηγίας ἅλατος βιομηχαν. χρήσεως εἰς τὴν Α. Ε. Β. Ε. «Πάλλας Ἀθηνᾶ» 10,000 χιλογρ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΑΦΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 «περὶ χορηγήσεως ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν», τὸν νόμον 762 τῆς 23 Αὐγούστου 1917 «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς εἰδῶν τινων τοῦ Μονοπωλίου» καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ διὰ γεωπονικὴν καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν πωλουμένου μετουσιωμένου ἅλατος», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσιν ἐκ τῆς ἁλυκῆς Μεσολογγίου Ἀσπρης δέκα χιλιάδες (10.000) χιλιόγραμμα ἅλατος εἰς τὴν Α.Ε.Β.Ε. «Πάλλας Ἀθηνᾶ» διὰ τὸ ἐν Πάτραις ἐργοστάσιον διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν, ἐπὶ τῇ ἡλαττωμένῃ τιμῇ τῶν τριάκοντα πέντε λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ ἅλας τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ὁρισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἁλυκῇ Ἄσπρης Μεσολογγίου, ἀφοῦ προηγουμένως ἀναμιχθῇ μετὰ διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος ἀναλογίας δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ ποσοῦ τοιαύτης διαλύσεως 1)4 τοῖς ἑκατὸν τοῦ παραδοθησομένου ποσοῦ ἅλατος, ὅπως καταστῇ ἀκατάλληλον διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς

Α. Μυλωνᾶς

(5)

Περὶ χορηγίας ἄλατος βιομηχανικῆς χρήσεως εἰς Ἀβραὰμ Σαμουὴλ Λεὼν 30,000 χιλιογράμμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΑΦΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 «περὶ χορηγήσεως ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν», τὸν νόμον 762 τῆς 23 Αὐγούστου 1917 «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς εἰδῶν τινων τοῦ Μονοπωλίου» καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ διὰ γεωπονικὴν καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν πωλουμένου μετουσιωμένου ἅλατος», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσιν ἐκ τῆς ἁλυκῆς Κίτρους τριάκοντα χιλιάδες (30.000) χιλιόγραμμα ἅλατος εἰς τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ Ἀβραὰμ Σαμουὴλ Λεὼν διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν, ἐπὶ τῇ ἠλαττωμένῃ τιμῇ τῶν τριάκοντα πέντε λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ ἅλας τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ὁρισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἁλυκῇ Κίτρους, ἀφοῦ προηγουμένως ἀναμιχθῇ μετὰ διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος ἀναλογίας δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ ποσοῦ τοιαύτης διαλύσεως 1)4 τοῖς ἑκατὸν τοῦ παραδοθησομένου ποσοῦ ἅλατος, ὅπως καταστῇ ἀκατάλληλον διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Α. Μυλωνᾶς

---

(6)

Περὶ χορηγίας ἅλατος βιομηχανικῆς χρήσεως εἰς Ἀνώνυμον Παγοποιητικὴν Ἑταιρείαν 25,000 χιλιογρ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον ΑΦΒ' τῆς 28 Μαΐου 1887 «περὶ ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν καὶ γεωπονικὴν χρῆσιν» καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18 Ἰουνίου 1887 «περὶ χορηγήσεως ἅλατος διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν», τὸν νόμον 762 τῆς 23 Αὐγούστου 1917 «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς εἰδῶν τινων τοῦ Μονοπωλίου» καὶ τὸ ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου 1922 Β. Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῆς τιμῆς πωλήσεως τοῦ διὰ γεωπονικὴν καὶ βιομηχανικὴν χρῆσιν πωλουμένου μετουσιωμένου ἅλατος», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἐγκρίνομεν νὰ χορηγηθῶσιν ἐκ τῆς ἁλυκῆς Ἀναβύσσου εἴκοσι πέντε χιλιάδες (25.000) χιλιόγραμμα ἅλατος εἰς τὴν Ἀνώνυμον Παγοποιητικὴν Ἑταιρείαν Πατησίων διὰ βιομηχανικὴν χρῆσιν, ἐπὶ τῇ ἠλαττωμένῃ τιμῇ τῶν τριάκοντα πέντε λεπτῶν κατὰ χιλιόγραμμον.

Τὸ ἅλας τοῦτο παραδοθήσεται τῇ ὁρισθησομένῃ ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡμέρᾳ ἐν τῇ ἁλυκῇ Ἀναβύσσου, ἀφοῦ προηγουμένως ἀναμιχθῇ μετὰ διαλύσεως φαινικοῦ ὀξέος ἀναλογίας δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ διὰ ποσοῦ τοιαύτης διαλύσεως 1)4 τοῖς ἑκατὸν τοῦ παραδοθησομένου ποσοῦ ἅλατος, ὅπως καταστῇ ἀκατάλληλον διὰ πᾶσαν ἄλλην χρῆσιν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαΐου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Α. Μυλωνᾶς

---

(7)

Περὶ αὐξήσεως ἐπιβληθείσης φορολογίας ἐπὶ τοῦ ἐκ Κερκύρας ἐξαγομένου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Κερκύρας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 5 καὶ 6 τοῦ Ν. 3147 «περὶ συστάσεως Ταμείων Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Κρήτης κλπ.», μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Φυτοπαθολογίας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ δυνάμει τοῦ Διατάγματος τῆς 25 Νοεμβρίου 1925 «περὶ ἐπιβολῆς ἐπὶ τοῦ ἐκ Κερκύρας ἐξαγομένου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν προσθέτου φόρου 30 ο)ο ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Κερκύρας» ἐπιβληθεῖσα φορολογία 30 ο)ο τοῦ δημοσίου φόρου ἐπὶ τῶν προϊόντων τούτων αὐξάνεται ἀπὸ 1 Μαΐου 1928 εἰς πεντήκοντα τοῖς ἑκατὸν (50 ο)ο) τοῦ δημοσίου φόρου.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Α. Μυλωνᾶς

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Γ. Ἐξηντάρης

---

(8)

Περὶ καταργήσεως ἐπιβληθείσης φορολογίας ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν νήσου Κερκύρας ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐλαίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. 2805 «περὶ συστάσεως Ταμείου Ἐλαίας» ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 2 παρ. 1 ἐδ. α' τοῦ αὐτοῦ νόμου, ὡς ἐπανῆλθεν ἐν ἰσχύϊ διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ν. Δ. τῆς 12-5-26 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως νόμων τινῶν τῆς Φυτοπαθολογικῆς ὑπηρεσίας», πρὸς τὸ ἄρθρον 2 παρ. 1 ἐδάφ. β' τοῦ αὐτοῦ νόμου καὶ πρὸς τὸ ἄρθρ. 3 παρ. 5 τοῦ αὐτοῦ νόμου, ὡς καὶ τὴν ἀπὸ 3 Μαρτίου ὑπ' ἀριθ. 1 γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Ἐλαίας, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον

Ἡ δυνάμει τοῦ Διατάγματος τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1927 «περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν διαφόρων περιφερειῶν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐλαίας» ἐπιβληθεῖσα φορολογία ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων ἐκ τῆς νήσου Κερκύρας ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν δέκα τοῖς ἑκατὸν (10 ο)ο) τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου φόρου ἐπὶ τῶν προϊόντων τούτων καταργεῖται ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1928.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας Ὑπουργοὺς ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαρτίου 1928.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Α. Μυλωνᾶς

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Γ. Ἐξηντάρης